

Case 2

Mentor og voksenstøtte efter Serviceloven – hvordan kan funktionerne sammentænkes?

Målgruppen af udsatte borgere har i perioder behov for både en mentor efter LAB og voksenstøtte efter SEL – og nogle gange vil behovet for den ene type støtte frem for den anden variere over tid.

En kommune forsøger at sammentænke de to støttefunktioner ved at lade samme person – enten mentor eller støttekontaktperson (SEL § 85) – varetage begge funktioner på samme tid for en borger. Hvis en borger har en mentor og får behov for en støttekontaktperson, er det derfor en mulighed, at mentoren også bliver borgerens støttekontaktperson. Det betyder, at borgeren har to parallelle forløb med dobbelt indsats/timer varetaget af én og samme person. Andre gange har borgeren i en periode behov for en støttekontaktperson i stedet for en mentor – i de tilfælde kan mentoren blive borgerens støttekontaktperson, og når det igen er muligt at have et beskæftigelsesfokus i indsatsen, vil støtten i form af en mentor igen træde i kraft. På denne måde bliver støtten faseopdelt i forhold til de to funktioner samtidig med, at borgeren kun skal forholde sig til én person.

Kommunen fremhæver, at det kan være svært at skelne, hvornår indsatsen ligger på kanten af, hvad LAB-loven giver mulighed for. Gennem løbende dialog og erfaring internt i mentorgruppen og i samråd med sagsbehandlerne har kommunen fundet en model for, hvornår aktiviteter efter Serviceloven kan iværksættes. Fx har der været en aftale om, at mentor i en begrænset periode på en måned kan være mere støttende omkring aktiviteter, som har karakter af hverdagsmestrings-opgaver. Hvis borgerens behov for denne type støtte er af mere vedvarende karakter, får borgeren bevilget en støttekontaktperson i stedet for.

Sammentænkningen af funktionerne stiller ifølge kommunen store krav til, at mentor har de rette kompetencer for at kunne varetage begge funktioner. Derfor har kommunen også prioriteret supervision og kollegial sparring for mentorerne, som herigennem får hjælp til at adskille rollerne. Endvidere er det vigtigt, at mentorernes opgaver er tydeligt beskrevet, rammesat over for borgeren og forventningsafstemt, samt at mentorerne arbejder systematisk med borgerens mål og progression for at have fokus på, om det går i retning mod arbejdsmarkedet eller ej.

Derudover kræver en sådan sammentænkning et godt samarbejde på tværs af forvaltninger. Der skal være velvilje, tillid og åbenhed, når støtten skal finansieres via forskellige budgetter på en fleksibel måde. Gennem erfaring og løbende dialog på tværs af forvaltninger har jobcentret en metode til at balancere, hvornår det er den ene type støtte eller den anden, der skal iværksættes.

FORDELE OG ULEMPER

Fordele og ulemper ved at sammentænke funktionerne

Fordele:

- Borgeren skal alene forholde sig og opbygge tillid til én person
- Borgeren undgår skift, når støtten går fra at være mentor til støtte efter SEL – eller omvendt
- Kommunen kan opnå fleksibilitet i anvendelsen af de to støttefunktioner – og have et større antal medarbejdere, der er i stand til at varetage begge funktioner

Ulemper:

- Nogle borgere kan have svært ved at navigere, når én og samme person varetager begge funktioner
- Det stiller store krav til mentorerne, herunder deres kompetencer, og at de kan adskille rollerne
- Det arbejdsmarkedsrettede fokus kan træde i baggrunden

ANBEFALINGER

Eksempler på anbefalinger, når funktionerne mentor og voksenstøtte efter Serviceloven sammentænkes:

- Udarbejd et profilhæfte med en beskrivelse af mentorernes profiler
- Oparbejd et godt samarbejde på tværs af forvaltninger
- Læg en klar linje for, hvornår hvilken støttefunktion bevilges, men vær fleksibel
- Hav fastansatte mentorer – det giver sammenhæng i indsatsen
- Sørg for, at mentorerne har adgang til kollegial sparring og supervision